

DIREKTIVE

DIREKTIVA KOMISIJE (EU) 2015/1480

z dne 28. avgusta 2015

o spremembi nekaterih prilog k direktivama 2004/107/ES in 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter določitvi pravil glede referenčnih metod, potrjevanja podatkov in umestitve mest vzorčenja za ocenjevanje kakovosti zunanega zraka

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2004/107/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o arzeniu, kadmiju, živem srebru, niklju in policikličnih aromatskih ogljikovodikih v zunanjem zraku ⁽¹⁾ ter zlasti člena 4(15) Direktive,

ob upoštevanju Direktive 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanega zraka in čistejšem zraku za Evropo ⁽²⁾, zlasti člena 28(1) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 4(15) Direktive 2004/107/ES, kot je bila spremenjena z Uredbo 219/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, je Komisija pooblaščen za sprejetje sprememb nekaterih določb iz prilog IV in V.
- (2) V Prilogi IV k Direktivi 2004/107/ES so določeni cilji glede kakovosti podatkov, ki jih je treba posodobiti zaradi večje jasnosti.
- (3) V Prilogi V k Direktivi 2004/107/ES so določene referenčne metode za ocenjevanje koncentracij, ki bi jih bilo treba posodobiti zaradi prilagoditve na razvoj zadevnih standardov.
- (4) V skladu s členom 28(1) Direktive 2008/50/ES je Komisija pooblaščen za sprejetje sprememb nekaterih določb iz prilog I, III, VI in IX.
- (5) V oddelku C Priloge I k Direktivi 2008/50/ES so določena merila za zagotavljanje kakovosti pri ocenjevanju kakovosti zunanega zraka, ki jih je treba pojasniti in dopolniti ob upoštevanju programov zagotavljanja kakovosti, ki jih organizira Skupno raziskovalno središče Komisije, ter z uvedbo obveznosti pregleda sistema nadzora kakovosti, da se zagotovi stalna natančnost nadzornih naprav.
- (6) Oddelka C in D Priloge III k Direktivi 2008/50/ES določata merila za umestitev mest vzorčenja, ki jih je treba pojasniti in dopolniti na podlagi izkušenj, pridobljenih pri izvajanju Direktive.

⁽¹⁾ UL L 23, 26.1.2005, str. 3.

⁽²⁾ UL L 152, 11.6.2008, str. 1.

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 219/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom – Prilagoditve regulativnemu postopku s pregledom – Drugi del (UL L 87, 31.3.2009, str. 109).

- (7) Oddelek A Priloge VI k Direktivi 2008/50/ES določa referenčne metode za merjenje nekaterih onesnaževal, ki jih je treba spremeniti na podlagi izkušenj, pridobljenih pri izvajanju Direktive, in ob upoštevanju najnovejših standardov za vzorčenje in merjenje prisotnosti delcev.
- (8) Države članice so se v skladu s skupnimi političnimi izjavami držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih z dne 28. septembra 2011 ⁽¹⁾ zavezale, da bodo v utemeljenih primerih uradnemu obvestilu o svojih ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih bo pojasnjeno razmerje med sestavnimi deli Direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos.
- (9) Ukrepi iz te direktive so v skladu z mnenjem Odbora za kakovost zunanjega zraka –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Priloge IV in V k Direktivi 2004/107/ES se spremenita v skladu s Prilogo I k tej direktivi.

Člen 2

Priloge I, III, VI in IX k Direktivi 2008/50/ES se spremenijo v skladu s Prilogo II k tej direktivi.

Člen 3

Določbe te Direktive je treba brati v povezavi z določbami Uredbe (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov, zlasti v zvezi z akreditacijo organov za ugotavljanje skladnosti, ter ne uvajajo nobenih odstopanj ali izjem od Uredbe.

Člen 4

1. Države članice zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, sprejmejo najpozneje 31. decembra 2016. Besedila navedenih predpisov takoj sporočijo Komisiji.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 5

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

⁽¹⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

Člen 6

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 28. avgusta 2015

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA I

Direktiva 2004/107/ES se spremeni:

1. oddelek I Priloge IV se spremeni:

(a) preglednica se nadomesti z naslednjim:

	„Benzo(a)piren	Arzen, kadmij in nikelj	Policiklični aromatski ogljikovodiki, razen benzo(a)pirena, celotno plinasto živo srebro	Celotno usedanje
— Negotovost				
Meritve na stalnem merilnem mestu in indikativne meritve	50 %	40 %	50 %	70 %
Modeliranje	60 %	60 %	60 %	60 %
— Najmanjše zajetje podatkov	90 %	90 %	90 %	90 %
— Najmanjši časovni interval				
Meritve na stalnem merilnem mestu ⁽¹⁾	33 %	50 %		
Indikativne meritve ⁽¹⁾ ⁽²⁾	14 %	14 %	14 %	33 %

⁽¹⁾ Porazdeljeno čez vse leto, da so reprezentativni za različne podnebne pogoje in antropogene dejavnosti.

⁽²⁾ Indikativne meritve so meritve, ki se izvajajo z zmanjšano rednostjo, vendar izpolnjujejo druge cilje glede kakovosti podatkov.“;

(b) v tretjem odstavku se črta naslednji stavek:

„Štiriindvajset urno vzorčenje je priporočljivo tudi za meritve koncentracije arzena, kadmija in niklja.“;

(c) po tretjem odstavku se vstavi naslednje:

„Določbe o posameznih vzorcih iz prejšnjega odstavka se uporabljajo za arzen, kadmij, nikelj in skupno plinasto živo srebro. Poleg tega je dovoljeno podvzorčenje filtrov delcev PM₁₀ za dodatno preverjanje za kovine, če obstajajo dokazi za to, da je podvzorec reprezentativen in da občutljivost zaznavanja v primerjavi z zadevnimi cilji ni zmanjšana. Kot alternativa vsakodnevnemu vzorčenju za preverjanje prisotnosti kovin v delcih PM₁₀ je dovoljeno tedensko vzorčenje, če značilnosti jemanja vzorcev ostanejo nespremenjene.“;

2. oddelki od I do IV Priloge V se nadomestijo z naslednjim:

„I. Referenčna metoda za vzorčenje in analizo arzena, kadmija in niklja v zunanem zraku

Referenčna metoda za vzorčenje arzena, kadmija in niklja v zunanem zraku je opisana v standardu EN 12341:2014. Referenčna metoda za merjenje arzena, kadmija in niklja v zunanem zraku je tista, ki je opisana v standardu EN 14902:2005 ‚Kakovost zunanjega zraku – Standardna metoda za določevanje Pb, Cd, As in Ni v frakciji PM10 lebdečih delcev‘.

Država članica lahko uporabi tudi druge metode, za katere lahko dokaže, da dajejo enakovredne rezultate kot zgornja metoda.

II. Referenčna metoda za vzorčenje in analizo policikličnih aromatskih ogljikovodikov v zunanjem zraku

Referenčna metoda za vzorčenje policikličnih aromatskih ogljikovodikov v zunanjem zraku je opisana v standardu EN 12341:2014. Referenčna metoda za merjenje benzo(a)pirena v zunanjem zraku je tista, ki je opisana v standardu EN 15549:2008 ‚Kakovost zraka – Standardna metoda za določevanje koncentracije benzo[a]pirena (B[a]P) v zunanjem zraku‘. Če standardne metode CEN ni, smejo države članice za druge policiklične aromatske ogljikovodike iz člena 4(8) uporabljati metode iz nacionalnih standardov ali metode ISO, kot je na primer standard ISO 12884.

Država članica lahko uporabi tudi druge metode, za katere lahko dokaže, da dajejo enakovredne rezultate kot zgornja.

III. Referenčna metoda za vzorčenje in analizo živega srebra v zunanjem zraku

Referenčna metoda za merjenje koncentracij skupnega plinastega živega srebra v zunanjem zraku je tista, ki je opisana v standardu EN 15852:2010 ‚Kakovost zunanjega zraka – Standardna metoda za določevanje celotnega živega srebra v plinasti fazi‘.

Država članica lahko uporabi tudi druge metode, za katere lahko dokaže, da dajejo enakovredne rezultate kot zgornja.

IV. Referenčna metoda za vzorčenje in analizo usedanja arzena, kadmija, živega srebra, niklja in policikličnih aromatskih ogljikovodikov

Referenčna metoda za določanje usedanja arzena, kadmija in niklja je tista, ki je opisana v standardu EN 15841:2009 ‚Kakovost zunanjega zraka – Standardna metoda za določevanje arzena, kadmija, svineca in niklja v atmosferskih usedlinah‘.

Referenčna metoda za določanje usedanja živega srebra je tista, ki je opisana v standardu EN 15853:2010 ‚Kakovost zunanjega zraka – Standardna metoda za določevanje živega srebra v usedlinah‘.

Referenčna metoda za določanje usedanja benzo(a)pirena in drugih policikličnih ogljikovodikov iz člena 4(8) je tista, ki je opisana v standardu EN 15980:2011 ‚Kakovost zraka – Določevanje usedanja benzo[a]antracena, benzo[b]fluorantena, benzo[j]fluorantena, benzo[k]fluorantena, benzo[a]pirena, dibenzo[a,h]antracena in indeno[1,2,3-cd]pirena‘.“

PRILOGA II

Direktiva 2008/50/ES se spremeni:

1. oddelek C Priloge I se nadomesti z naslednjim:

„C. Zagotavljanje kakovosti pri ocenjevanju kakovosti zunanega zraka: potrditev podatkov

1. Za zagotovitev natančnosti meritev in skladnosti s cilji glede kakovosti podatkov, določenih v oddelku A, ustrezni pristojni organi in telesa, imenovani v skladu s členom 3, zagotovijo:

- (i) da so vse meritve, opravljene v zvezi z ocenjevanjem kakovosti zunanega zraka na podlagi členov 6 in 9, sledljive v skladu z zahtevami iz harmoniziranega standarda za preskuševalne in kalibracijske laboratorije;
- (ii) da bodo institucije, ki upravljajo mreže, in posamezne postaje vzpostavile sistem zagotavljanja in nadzora kakovosti, ki omogoča redno vzdrževanje za zagotovitev stalne natančnosti merilnih naprav. Sistem za zagotavljanje kakovosti po potrebi in vsaj vsakih pet let pregleda zadevni nacionalni referenčni laboratorij;
- (iii) da se določi postopek zagotavljanja/nadzora kakovosti za postopek zbiranja podatkov in poročanja ter da institucije, imenovane za to nalogo, dejavno sodelujejo v sorodnih programih zagotavljanja kakovosti v vsej Uniji;
- (iv) da so nacionalni referenčni laboratoriji, ki jih v skladu z zadevnim harmoniziranim standardom za preskusne in kalibracijske laboratorije, sklic na katere je bil objavljen v Uradnem listu Evropske unije na podlagi člena 2(9) Uredbe (ES) št. 765/2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga, imenovani s strani ustreznih pristojnih organov ali teles, določenih v skladu s členom 3, in akreditirani za referenčne metode iz Priloge VI, in sicer vsaj za onesnaževala, katerih koncentracije presegajo spodnji ocenjevalni prag. Ti laboratoriji so na ozemlju države članice pristojni tudi za usklajevanje programov zagotavljanja kakovosti na ravni Unije, ki jih organizira Skupno raziskovalno središče Komisije, ter za usklajevanje ustrezne uporabe referenčnih metod na nacionalni ravni in dokazovanje enakovrednosti nereferečnih metod. Nacionalni referenčni laboratoriji, ki organizirajo medlaboratorijske primerjave na nacionalni ravni, bi morali biti akreditirani tudi v skladu z zadevnim harmoniziranim standardom za preskušanje usposobljenosti;
- (v) da so nacionalni referenčni laboratoriji vsaj vsaka tri leta vključeni v programe zagotavljanja kakovosti na ravni Unije, ki jih organizira Skupno raziskovalno središče Komisije. Če vključitev v navedene programe ne da zadovoljivih rezultatov, bi moral nacionalni laboratorij ob naslednji vključitvi v medlaboratorijske primerjave dokazati, da je sprejel zadovoljive popravne ukrepe, o katerih mora tudi poročati Skupnemu raziskovalnemu središču Komisije;
- (vi) da nacionalni referenčni laboratoriji podpirajo delo Evropske mreže nacionalnih referenčnih laboratorijev, ki jo ustanovi Komisija.

2. Šteje se, da so vsi podatki, sporočeni na podlagi člena 27, veljavni, razen podatkov, ki so označeni kot začasni.“;

2. Priloga III se spremeni:

(a) oddelek C se spremeni, kot sledi:

(i) prva in druga alineja člena 1 se nadomestita z naslednjim:

„— pretok okrog vzorčevalne sonde na dovodu je nemoten (v splošnem prost v krogu vsaj 270° oziroma 180° na mestih vzorčenja ob stavbni črti), tako da nobene prepreke ne vplivajo na pretok zraka v bližini dovoda (navadno nekaj metrov od zgradb, balkonov, dreves in drugih ovir ter vsaj 0,5 m od najbližje stavbe, če so mesta vzorčenja reprezentativna za kakovost zraka ob stavbni črti),

- v splošnem je mesto vzorčenja na dovodu na višini med 1,5 m (območje dihanja) in 4 m nad tlemi. Kadar je postaja reprezentativna za širše območje, so lahko primerne tudi umestitve na višje mesto, vsa odstopanja pa je treba v celoti dokumentirati,“;

(ii) peta alinea odstavka 1 se nadomesti z naslednjim:

„— prometu izpostavljene sonde za vzorčenje vseh onesnaževal so postavljene vsaj 25 m od roba večjih križišč in največ 10 m od cestnega robnika. ‚Večje križišče‘ v tem smislu pomeni križišče, ki prekinja prometni tok, zaradi česar v primerjavi s preostalim cestnim odsekom nastajajo različne dodatne emisije (pri ustavljanju in speljevanju).“;

(iii) doda se naslednji odstavek:

„Vsa odstopanja od meril iz tega oddelka je treba v celoti dokumentirati v skladu s postopki iz oddelka D.“;

(b) oddelek (D) se nadomesti z naslednjim:

„D. Dokumentiranje in pregled izbire mesta vzorčenja

Organi, pristojni za ocenjevanje kakovosti zunanega zraka v vseh območjih in aglomeracijah, v celoti dokumentirajo postopke izbire mest vzorčenja in beležijo informacije v podporo načrtovanju omrežij in izbiri lokacij za vsa mesta spremljanja. Dokumentacija vključuje orientacijske fotografije območja v okolici mest spremljanja in podrobne zemljevide. Kadar se dopolnilne metode uporabljajo znotraj območja ali aglomeracije, dokumentacija vključuje podrobnosti teh metod in informacije o tem, na kakšen način je zagotovljena izpolnitev meril iz člena 7(3). Dokumentacija se posodablja po potrebi in pregleda vsaj vsakih pet let za zagotovitev, da izbirna merila, načrti omrežij in lokacije mest spremljanja ostanejo ves čas veljavni in optimalni. Dokumentacija se Komisiji predloži v treh mesecih od prejema zahtevka.“;

3. Priloga VI se spremeni:

(a) oddelek A se nadomesti z naslednjim:

„A. Referenčne metode za ocenjevanje koncentracij žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, delcev (PM₁₀ in PM_{2,5}), svınca, benzena, ogljikovega monoksida ter ozona

1. Referenčna metoda za merjenje žveplovega dioksida

Referenčna metoda za merjenje žveplovega dioksida je tista, ki je opisana v standardu EN 14212:2012 ‚Zunanji zrak – Standardna metoda za določevanje koncentracije žveplovega dioksida z ultrazvočno fluorescenco‘.

2. Referenčna metoda za merjenje dušikovega dioksida in dušikovih oksidov

Referenčna metoda za merjenje dušikovega dioksida in dušikovih oksidov je tista, ki je opisana v standardu EN 14211:2012 ‚Zunanji zrak – Standardna metoda za določevanje koncentracije dušikovega dioksida in dušikovega monoksida s kemoluminiscenco‘.

3. Referenčna metoda za vzorčenje in merjenje svınca – nespremenjena

4. Referenčna metoda za vzorčenje in merjenje delcev PM₁₀

Referenčna metoda za vzorčenje in merjenje delcev PM₁₀ je tista, ki je opisana v standardu EN 12341:2014 ‚Zunanji zrak – Standardna gravimetrijska metoda za določevanje masne koncentracije frakcije lebdečih delcev PM₁₀ ali PM_{2,5}‘.

5. Referenčna metoda za vzorčenje in merjenje delcev PM_{2,5}

Referenčna metoda za vzorčenje in merjenje delcev PM_{2,5} je tista, ki je opisana v standardu EN 12341:2014 ‚Zunanji zrak – Standardna gravimetrijska metoda za določevanje masne koncentracije frakcije lebdečih delcev PM₁₀ ali PM_{2,5}‘.

6. Referenčna metoda za vzorčenje in merjenje benzena – nespremenjena

7. Referenčna metoda za merjenje ogljikovega monoksida

Referenčna metoda za merjenje ogljikovega monoksida je tista, ki je opisana v standardu EN 14626:2012 ‚Zunanji zrak – Standardna metoda za določevanje koncentracije ogljikovega monoksida z nedisperzivno infrardečo spektroskopijo‘.

8. Referenčna metoda za merjene ozona

Referenčna metoda za merjenje ozona je tista, ki je opisana v standardu EN 14625:2012 ‚Zunanji zrak – Standardna metoda za določevanje koncentracije ozona z ultravijolično fotometrijo‘.;

(b) oddelek D se črta;

(c) oddelek E se nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi in telesa, določeni v skladu s členom 3, pri dokazovanju, da oprema izpolnjuje zahteve glede učinkovitosti iz referenčnih metod, navedene v oddelku A te priloge, upoštevajo poročila o preskusih iz drugih držav članic, če so jih izdali preskusni laboratoriji, akreditirani v skladu z zadevnim harmoniziranim standardom za preskusne in kalibracijske laboratorije.

Podrobna poročila o preskusih in vsi rezultati preskusov so na voljo tudi drugim pristojnim organom ali njihovim imenovanim telesom. Iz poročila o preskusih mora biti razvidno, da oprema izpolnjuje zahteve glede učinkovitosti, tudi kadar se nekateri okoljski pogoji in pogoji v zvezi z lokacijo uporabljajo le v zadevni državi članici in so drugačni od pogojev, za katere je bila oprema že preverjena in homologirana v drugi državi članici.“;

4. oddelek A Priloge IX se nadomesti z naslednjim:

„A. Najmanjše število mest vzorčenja za meritve koncentracij ozona na stalnem mestu

Najmanjše število mest vzorčenja za neprekinjene meritve na stalnem mestu za ocenjevanje skladnosti s ciljnim vrednostmi, dolgoročnimi cilji ter opozorilno in alarmno vrednostjo, kadar je neprekinjeno merjenje edini vir podatkov.

Prebivalci (× 1 000)	Aglomeracije ⁽¹⁾	Druga območja ⁽¹⁾	Neizpostavljeno podeželsko okolje
< 250		1	ena postaja na 50 000 km ² kot povprečna gostota na vseh območjih v posamezni državi ⁽²⁾
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	ena dodatna postaja na 2 milijona prebivalcev	ena dodatna postaja na 2 milijona prebivalcev	

⁽¹⁾ Vsaj ena postaja na območjih, kjer obstaja verjetnost, da bo prebivalstvo izpostavljeno najvišjim koncentracijam ozona. V aglomeracijah mora biti vsaj 50 % postaj na primestnih območjih.

⁽²⁾ Na kompleksnih terenih se priporoča ena postaja na 25 000 km².“